

C/2024/2632

22.4.2024

Acțiune introdusă la 9 februarie 2024 – Pollinis France/Comisia

(Cauza T-75/24)

(C/2024/2632)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pollinis France (Paris, Franța) (reprezentant: A. Bailleux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 1 decembrie 2023 de respingere a cererii reclamantei de reexaminare internă, formulată în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, privind Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/918 al Comisiei ⁽²⁾ (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care aceasta prelungește perioada de aprobare a substanței active boscalid;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că decizia atacată încalcă articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ coroborat cu principiul precauției, articolul 168 alineatul (1) TFUE, articolul 191 alineatul (2) TFUE și articolele 35 și 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

Articolul 17 din Regulamentul nr. 1107/2009 nu poate fi interpretat în sensul că obligă Comisia să prelungească la nesfârșit aprobarea, indiferent de numărul și de durata prelungirilor acordate anterior și independent de riscurile pe care o astfel de prelungire le poate prezenta pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

În special în cazul boscalid, Comisia nu poate prelungi cu atâția ani aprobarea, având în vedere că cererea de reinnoire ridică un număr mare de probleme din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și că numeroase studii suscitau îndoieli serioase cu privire la siguranța boscalidului atât pentru sănătatea umană, cât și pentru mediu.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/918 al Comisiei din 4 mai 2023 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active aclonifen, ametoctradin, beflubutamid, bentiavalicarb, boscalid, captan, cletodim, cicloxidim, ciflumetofen, dazomet, diclofop, dimetomorf, etefon, fenazaquin, fluopicolid, fluoxastrobin, flurocloridonă, folpet, formetanat, Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus, himexazol, acid indolilbutiric, mandipropamid, metalaxil, metaldehidă, metam, metazaclor, metribuzin, milbemectin, paclobutrazol, penoxsulam, fenmedifam, pirimifos-metil, propamocarb, proquinazid, protioconazol, S-metolaclor, virusul poliedrozei nucleare Spodoptera littoralis, Trichoderma asperellum tulpina T34 și Trichoderma atroviride tulpina I-1237 (JO 2023, L 119, p. 160).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

2. Cu titlu subsidiar, al doilea motiv se întemeiază pe faptul că articolul 17 din Regulamentul nr. 1107/2009 trebuie declarat inaplicabil în temeiul articolului 277 TFUE, întrucât este contrar principiului precauției, articolelor 168 și 191 TFUE și articolelor 35 și 37 din cartă.

În cazul în care Tribunalul ar considera că decizia atacată (și Regulamentul de punere în aplicare 2023/918) se întemeiază pe o interpretare corectă a articolului 17 din Regulamentul nr. 1107/2009, această dispoziție legislativă ar trebui înlăturată în cadrul prezentei proceduri, în conformitate cu articolul 277 TFUE, întrucât ar fi contrară principiului precauției, articolelor 168 și 191 TFUE și articolelor 35 și 37 din cartă. În consecință, articolul 17 din Regulamentul nr. 1107/2009 nu ar trebui să fie aplicat și nu ar putea servi drept temei juridic corect pentru decizia atacată, care ar trebui, așadar, să fie anulată.

3. Cu titlu încă mai subsidiar, al treilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a considerat că erau îndeplinite condițiile explicit prevăzute la articolul 17 din Regulamentul nr. 1107/2009. Comisia a săvârșit o eroare atunci când a considerat că sunt îndeplinite condițiile de prelungire prevăzute în mod explicit la articolul 17 din Regulamentul nr. 1107/2009:
 - Comisia a săvârșit o eroare atunci când a considerat că întârzierea în procedura de reînnoire nu era imputabilă solicitantului reînnoirii, fără a examina deloc rolul jucat de reclamantă în această întârziere;
 - Comisia a săvârșit o eroare atunci când a considerat că prelungirea perioadei de aprobare a boscalidului, pentru o perioadă suplimentară de 2 ani și 8.5 luni, era necesară pentru examinarea cererii de reînnoire.
